

i det Huus besidendis, som hand ingen Ret haver til, eller er eengang fradømt, imod Ejermændens Villie, (da bøde hand sine Voldsbøder, og) Ejermænden have Magt uden videre Dom ved rettens Middel at giøre Huset ryddeligt.

15. Capitel.

Om Ran

6-15-11. Hvo som pløjer og saær uden Kære, og den tier, som Jorden ejer, hand skal lovligen bevise, at hand hafde den Ager med Lov og Villie; Kand hand ej det lovligen bevise, da haver hand Sæden og sit Arbejd forbrut. End siger hand (med Eed) at hand saade den Ager af Vaade og meente, at det var hans, da bør hand at have sin Frøegield igien, men have tabt sit Arbejd.

17. Capitel.

Om Tyverj

6-17-5. Torvekiøber mand nogen staaene Koster, og Ejermænden kommer og kiender sig derved, da bør den, som kiøbte, (lovligen med Vidne) at bevise, at hand torvekiøbte dem, og (giøre sin Eed) at hand hverken er Tyv, eller Tyvs Medvider, og veed ej hvo hans Kiøbmand var, og have dog tabt sit Værd. Kand han opspørge sin Kiøbmand, da søge hos hannem sin Skadis Opvejsning.

6-17-31. End Nøder, maa hand plukke saa mange, som hand der fortærer, og ej videre.

Ad § 2, nr. 4

Danmarks og Norges Kirke-Ritual af 25. juli 1685 med senere ændringer

Forskriften har 11 kapitler, men kun kapitel I og V foreslås bevaret.

Se desuden lovforslagets § 6.

Gr. Da Kongen for nogen Tid siden har befalet nogle af de Fornemste af Geistligheden i Danmark, at de et Ritual, efter den Formeldning og Anledning, som i den forhen udgangne Danske Lov dertil gives, skulle forfatte, og deri indføre alt, hvis til Guds-Tienestes Forretning og Kirke-Ceremonierne i Rigerne Danmark og Norge henhører, og Loven enten ikke egentlig vedkommer eller ei omstændeligen derudi ommældes; og samme saaledes forfattede Værk, som siden

efter Kgl. Befaling af endeel Kongens Raad ydermere er igiennemset og af Kongen samtykt, nu endelig har naaet den Fuldkommenhed, at det ved offentlig Tryk er forfærdiget; Saa befales hermed alle Kgl. Undersaatter i Danmark og Norge, Geistlige og Verdslige, baade i de danske saavelsom Jydske Menigheder, at de sig efter dette Ritual i alle Maader hørsommeligt rette og forholde, under Straf, som vedbør.

I Cap.) Om Guds-Tieneste i Kirken med Læsning, Bøn, Sang, Messen for Alteret og Prædiken;

1mo) Paa alle Søndage.

2do) Paa følgende hellige Dage: Tre Christi Hoved-Høitider, hver i 3 samfælde Dage, Juel, Paaske og Pintse. Nyt-Aars eller Christi Omskiærelses-Dag. Hellig tre Kongers eller Christi Aabenbarelses-Dag. Mariæ Renselses-Dag. Mariæ Bebudelses-Dag, hvilken skal holdes paa Palme-Løverdage, dersom den indfalder paa Palme-Søndag eller derefter. Christi Himmelfarts-Dag. St. Hans Baptistæ Dag. Mariæ Besøgelses-Dag. St. Michels-Dag. Alle Helgens-Dag (Forandret ved Fr. 26 Oct. 1770). Item Skiærtorsdag og Langfredag; saa og i Danmark d. II Febr.

3tio) Paa ordinaire Bededage og andre Dage, som Loven omformdelder, og hidindtil sædvanligt været haver (cfr. L. 2 B. 4 Cap.).

I Art.) Om Søndagen og hellige Dage.

Naar Prædiken skal holdes, ringes 3de Gange. Guds-Tieneste begyndes og endes med de her anordnede Bønner i Chorsdøren og Fader vor. Til froprædiken om Søndagen ringes paa den ordinaire Tid. Den, som Sangen i Kiøbstæderne forestaaer, skal, strax det ringer anden Gang til Froprædiken, med tilforordnede Discipler skikkeligen søge Kirken, Sangen til rette Tid betiene, og sig, som den Punkt om Skole-Børns Kirkegang til Høimesse herefter formelder, forsvarligen forholde. For og efter Prædiken synges de her befalede Psalmer. Der prædikes over det Evangelium, der hører til Søndagen eller den Helligdag, i alle Maader, ligesom til Høimessen. Ere der Brude-Folk at vies, da betienes de strax efter al den anden Tieneste er ude. Til Froprædiken messes ikke, ei heller forrettes Communionen; uden paa den første Dag af de 3de store Høitider, da den messes, som til Høimessen. Paa samme Høitider synges efter Prædiken, til Fro-